

3. Baker Mona *Linguistics and the training of translators and interpreters // Meaning in translation*. Edited by Barbara Lewandowska-Tomaszczyk and Marcel Thelen. Peter Lang GmbH, Frankfurt am Main 2010, p. 427- 436.
4. G mar Jean-Claude *Les sept principes cardinaux d'une didactique de la traduction // Meta: journal des traducteurs*, vol. 41, № 3, 1996, p. 495-505.
5. Gile Daniel *Les clichés et leurs cousins dans la formation des traducteurs // Palimpsestes № 13. Le cliché en traduction*. Presses de la Sorbonne Nouvelle 2001, p. 65-80.
6. Guid re Mathieu *Introduction   la traductologie. Penser la traduction: hier, aujourd'hui, demain*. Groupe de Boeck, 2008.
7. Maia Belinda *The role of translation theory in the teaching of general and non-literary translation – revisited // Meaning in translation*. Edited by Barbara Lewandowska-Tomaszczyk and Marcel Thelen. Peter Lang GmbH, Frankfurt am Main 2010, p. 437-456.
8. Pym Anthony *Training translators // The Oxford handbook of translation studies* Edited by Kirsten Malmkjaer and Kevin Windle. Oxford university press, 2011, p. 475-489.
9. Scarpa Federica *La traduction sp cialis e. Une approche professionnelle   l'enseignement de la traduction*. Les presses de l'Université d'Ottawa, Ottawa, 2010.
10. Stern Ludmila *Training interpreters // The Oxford handbook of translation studies* Edited by Kirsten Malmkjaer and Kevin Windle. Oxford university press, 2011, p. 490-509.

СУЧАСНІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ: ТЕХНОЛОГІЯ ПРОЕКТНОГО МЕТОДА НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНІЙ МОВИ.

Коваленко Оксана Юрїївна

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри педагогіки та іноземної філології

Харківського національного економічного

університету імені Семена Кузнеця

61022, Україна, місто Харків, вулиця Леніна 9А

okzhideleva@yandex.ru

0038-0505000479

61002, Україна, місто Харків, вул. Мирносолицька, 46А., кв. 8

Постановка проблеми. У Концепції модернізації української освіти здатність студентів до самостійного рішення проблем в різних сферах життєдіяльності названа одним з найважливіших результатів і показників нової якості освіти, що відбивають сучасні міжнародні тенденції в області вищої освіти. Названі обставини роблять дуже актуальною проблему пошуку ефективних і доступних для масової практики педагогічних технологій, що дозволяють забезпечити нову якість освіти, здолати відставання від рівня світових стандартів, реалізувати принцип особово-орієнтованої спрямованості освіти. Таким чином, **актуальність** технології проектного навчання або «метод проектів», сутність якого полягає саме у включенні студентів до процесу творчої діяльності, для сучасної освіти визначається його багатоцільовою і багатофункціональною спрямованістю, а також можливістю її інтеграції в цілісний освітній процес, в ході якого разом з оволодінням студентами системними базовими знаннями і ключовими компетенціями відбувається багатосторонній розвиток зростаючої особистості.

Роботи багатьох учених, серед яких В. Монахов, В. Беспалько, Б. Лихачов, С. Смірнов, В. Євдокимов, І. Прокопенко, присвячені розгляду сутності педагогічних технологій. У свою чергу Е. Полат, Л. Серебренніков, Н. Кочетурова, Н. Коряковцева

та інші визначили можливості та ефективність застосування методу проектів у процесі навчання, зокрема у самостійній роботі студентів.

Аналіз науково-педагогічної літератури показав, що, незважаючи на наявність праць з впровадження у навчальний процес різноманітних педагогічних технологій, зокрема методу проектів, залишається мало висвітленою проблема використання методу проектів у процесі навчання іноземній мові студентів економічних спеціальностей.

Провідні науковці, серед яких В. Монахов, В. Беспалько, Б. Лихачов, С. Смірнов, В. Євдокимов, І. Прокопенко, вивчають сутність поняття «педагогічна технологія» та його класифікацію. За формулюванням В. Монахова «педагогічна технологія» – це «процес створення до потреб і можливостей особистості і суспільства теоретично обґрунтованої навчально-виховної системи соціалізації, особистісного і професійного розвитку і саморозвитку людини в освітній установі, яка внаслідок упорядкованих професійних дій педагога при оптимальності ресурсів і зусиль всіх учасників освітнього процесу, гарантовано забезпечує ефективну реалізацію свідомо визначеної освітньої мети та можливість оптимального відтворення процесу на рівні, який відповідає рівню педагогічної майстерності педагога» [5, с.261]. В. Беспалько визначає, що «педагогічна технологія» – це змістова техніка реалізації навчального процесу. Він також вважає, що педагогічна технологія – це процес комунікації, або спосіб виконання навчального завдання, що передбачає застосування біхевіористської науки та системного аналізу для покращення навчання [1]. Б. Лихачов та С. Смірнов сприймають «педагогічну технологію» як сукупність засобів і методів відтворення теоретично обґрунтованих процесів навчання і виховання, що дозволяють успішно реалізувати поставлені освітні цілі. У свою чергу В. Євдокимов та І. Прокопенко наголошують на тому, що «педагогічна технологія» – це «чітко наукове і точне відтворення педагогічних дій, які гарантують успіх» [6, с.39]. В. Монахов наводить ще одне тлумачення терміну «педагогічна технологія», згідно з яким педагогічна технологія – це продумана в усіх деталях модель спільної педагогічної діяльності з проектування, організації та проведення навчального процесу з безумовним визначенням комфортних умов для учнів і вчителя, оскільки там, де є взаємодія учасників навчального процесу, продуктивність результатів зростає [5].

Враховуючи наведені вище тлумачення терміну «педагогічна технологія», зазначимо, що під використанням педагогічних технологій у навчальному процесі у сучасних умовах ми розуміємо впровадження моделі спільної педагогічної діяльності з проектування, організації та проведення навчального процесу, яка передбачає створення комфортних умов та взаємодію викладача та студентів, що є учасниками навчального процесу, та забезпечення покращення результатів навчання. Запропоноване нами визначення навчального процесу із використанням педагогічних технологій зроблено також на основі аналізу особливостей педагогічних технологій, що наведені у науковій літературі. Провідні науковці визначили наступні особливості сучасних педагогічних технологій. По-перше, процес навчання здійснюється у малих групах: студенти працюють індивідуально, в парах або групах. Студенти використовують різні завдання, обговорюють проблеми, розробляють проекти, що пов'язані з їх майбутньою професією. По-друге, всі студенти беруть участь у самостійному пошуку інформації та об'єднують свої зусилля, що підвищує активність та вмотивованість кожного студента та гарантує ефективність спільної роботи. По-третє, викладач здійснює контроль за виконанням проектів на окремих етапах, у тому числі із використанням комп'ютера, що дозволяє відстежити динаміку процесу опанування кожним студентом окремої теми [9]. На думку Н. Кочетурової, викладач також виконує роль координатора, експерта, та додаткового джерела інформації [4].

В. Монахов, у свою чергу, визначаючи особливості педагогічних технологій, наголошує, що вони повинні задовольняти таким основним методологічним вимогам,

критеріям технологічності, як концептуальність, системність, логічність процесу, керуваність, ефективність, відтворюваність, єдність змістової і процесуальної частини, їх взаємообумовленість [5].

На сучасному етапі розвитку системи освіти провідними науковцями, серед яких Е. Полат, Л. Серебренніков, Н. Кочетурова, Н. Коряковцева, запропоновано та обґрунтовано ефективність впровадження у навчальний процес педагогічної технології, яка відома у дидактиці під назвою «метод проектів». Е. Полат та Н. Кочетурова у своїх наукових працях провели дослідження історії виникнення та особливостей використання цього методу у навчальному процесі; визначили сутність терміну «метод проектів» та етапи здійснення проектної діяльності; обґрунтували ефективність використання цієї педагогічної технології у навчальному процесі, зокрема у процесі навчання студентів іноземній мові.

Проект від латинського «projectum» означає буквально «виступальний вперед». Французьке слово «projet» переводиться як «намір, який буде здійснено в майбутньому». Американські вчені Дж. Дьюї і В.Х. Килпатрик вважаються засновниками цього методу. Вони пропонували будувати навчання на активній основі, через практичну діяльність учня, орієнтуючись на його особистий інтерес і практичну потребу отриманих знань в подальшому житті. Дж. Дьюї запропонував використовувати активну форму навчання, беручи до уваги діяльність учня та його зацікавленість у набутті знань та досвіду. Тому важливим було вказати учням на їх зацікавленість у набутті знань, які, безумовно, знадобляться їм у майбутньому. Отже, виявилось необхідним запропонувати учням знайти шляхи вирішення реальної проблеми, яка їм знайома та є важливою. Для розв'язання проблеми учням потрібно використовувати вже набуті знання, а також з'являється необхідність у отриманні нової інформації та знань. Вчитель може підказати джерела для отримання інформації та направити для самостійного пошуку. Учні самостійно, об'єднуючи свої зусилля, вирішують проблему, використовуючи знання з різних сфер для отримання якісного результату. Таким чином, ця робота над проблемою набуває контурів проектної діяльності.

Перш ніж визначити особливості та ефективність використання методу проектів у процесі навчання іноземній мові студентів економічних спеціальностей, розглянемо сутність терміну «метод проектів». Розкриваючи суть терміну «метод проектів», Е. Полат зробила наголос на тому, що «метод» – це дидактична категорія, сукупність прийомів, операцій з опанування визначеної сфери практичного або теоретичного знання; це спосіб організації процесу пізнання. Отже, «метод проектів» передбачає спосіб досягнення дидактичної мети через детальну розробку проблеми, яка повинна завершитись цілком реальним практичним результатом, який оформлений тим чи іншим способом [7]. Дидактики та педагоги звернулися до цього методу для того, щоб вирішити свої дидактичні завдання. В основу методу проектів покладено ідею, яка є суттю поняття «проект», його прагматичну спрямованість на результат, який можна отримати при вирішенні тієї чи іншої практично або теоретично вагової проблеми. Отриманий результат можна побачити, обдумати, використати у реальній практичній діяльності. Для того, щоб досягти такого результату, необхідно навчити студентів самостійно мислити, знаходити та вирішувати проблеми, використовуючи при цьому знання з різних областей, вміння прогнозувати результати та можливі наслідки різних варіантів рішення, вміння знаходити причинно-наслідкові зв'язки. «Метод проектів» завжди передбачає самостійну діяльність студентів – індивідуальну, парну, групову, яка виконується протягом відведеного часу. На думку Е. Полат, «метод проектів» як педагогічна технологія об'єднує дослідницькі, пошукові, проблемні методи, що є творчими [7].

Основною метою використання методу проектів в навчанні іноземній мові є можливість в оволодінні студентами комунікативною компетенцією, тобто

практичному оволодінню іноземною мовою. Впровадження методу проектів у навчальний процес орієнтовано на інтеграцію та використання фактичних знань, набуття нових знань. На думку Л. Серебреннікова, проектна діяльність розвивається по спіралі, кожен виток якої складається із деяких взаємопов'язаних етапів: пошукового, конструкторського, технологічного та аналітичного. Провідна ідея технології навчального проектування полягає у тому, що вона розглядає процес навчання як активне залучення студента до конструювання своїх власних знань та розуміє його як динамічний процес, під час якого студент використовує всі доступні йому джерела пізнання для побудови власного світогляду [8]. Н. Коряковцева розуміє проектну технологію як особистісно-орієнтовану технологію, яка реалізує навчання в співробітництві [3].

Таким чином, «метод проектів» має на меті створення умов для того, щоб студенти самостійно та охоче набували нових знань із використанням різноманітних джерел, вчилися використовувати отримані знання для вирішення пізнавальних та практичних завдань, отримували комунікативні вміння у процесі роботи у різних групах, розвивали дослідницькі вміння (вміння розпізнавати проблеми, збирати інформацію, спостерігати, проводити експерименти, аналізувати, формулювати гіпотези, узагальнювати), розвивали системне мислення [9].

Отже, враховуючи сказане вище, робимо висновок, що на сучасному етапі розвитку системи освіти популярність методу проектів обумовлена, по-перше, можливістю організації роботи студентів у малих групах з метою пошуку спільного рішення окремого творчого завдання та подальшого обговорення цих рішень. По-друге, поєднання теоретичних знань та їх практичного застосування для вирішування окремих проблем сприяє розвитку професійних навичок студентів. По-третє, «метод проектів» сприяє природній інтеграції основних умінь та розвитку міжкультурної комунікативної компетенції.

Доцільно також зазначити, що успішність студентів у процесі виконання проектів обумовлена необхідністю її ефективної організації. Отже, виконання проектів здійснюється відповідно до наступних етапів, а саме: підготовка (визначення проблеми, відповідних цілей та завдань, гіпотези; обговорення методів дослідження), планування (визначення джерел інформації, засобів збору та аналізу інформації, подання результатів; встановлення процедури та критеріїв оцінки результатів та процесу; розподіл завдань та обов'язків серед учасників проекту), дослідження (збір інформації, рішення проміжних завдань), результати та / або висновки (аналіз отриманих даних, формулювання висновків), оцінка результатів та процесу (оформлення кінцевих результатів; підведення підсумків, коректування, заключні висновки).

Як було зазначено вище, ми маємо на меті визначити особливості та ефективність використання методу проектів як інноваційної педагогічної технології у навчальному процесі, зокрема у процесі навчання іноземній мові студентів економічних спеціальностей. Спираючись на визначення та основні ознаки педагогічної технології, ми наголошуємо, що «метод проектів», який також запропоновано у Рекомендаціях Ради Європи з мовної освіти для використання у процесі навчання іноземній мові, є певною послідовністю дій, виконання яких необхідно для поставленої мети. На нашу думку, впровадження методу проектів у навчальний процес сприяє формуванню та розвитку навчально-організаційних, навчально-інформаційних, навчально-інтелектуальних та творчих, контрольних-оцінних умінь та навичок, що є необхідними для студентів. Проектна діяльність студентів має свої переваги тому, що вона націлена на досягнення студентами практичного результату на основі та у процесі навчальної роботи. Виконуючи проекти, студенти засвоюють алгоритм творчої діяльності, навчаються самостійно шукати та аналізувати інформацію, інтегрувати та застосовувати отримані знання та вміння та набувати нових знань та умінь. Як зазначено у Рекомендаціях Ради Європи з мовної освіти, виконання проектів допомагає

подолати прогалину між вивченням мови та користуванням нею, заохочуючи студентів до того, щоб вони вийшли за межі аудиторії вищого навчального закладу та перенеслися у професійне середовище. Виконання проектів є цінним способом реального використання комунікативних умінь, набутих в аудиторії. На відміну від традиційного вивчення мови, де всі завдання підготовлені викладачем, виконання проектів покладає відповідальність за своє власне навчання на самих студентів [2].

Використання методу проектів у процесі навчання іноземній мові студентів має важливі переваги. По-перше, діяльність студентів зосереджена на вивченні змісту, а не конкретних мовних одиниць. Центром уваги проектів є життєві питання і теми, що викликають професійний інтерес у студентів. По-друге, виконання проектів зорієнтовано передусім на студента, хоча й викладач відіграє важливу роль, пропонуючи свою підтримку та рекомендації впродовж усього процесу. По-третє, проектна діяльність побудована на співпраці, а не на конкуренції. Студенти можуть працювати самостійно, у парах, у невеличких групах, або ж усією групою, щоб завершити проект, обмінюючись ресурсними матеріалами, ідеями та досвідом упродовж виконання проекту. По-четверте, діяльність з виконання проектів веде до справжньої інтеграції вмінь та обробки інформації з різних джерел, віддзеркалюючи життєві практичні завдання, з якими студенти зіткнуться у майбутньому професійному середовищі. По-п'яте, проектна діяльність студентів має кінцевий продукт (наприклад, усна презентація, стендова презентація, дисплей матеріалів, доповідь або вистава), яким можна поділитися з іншими, що надає проекту реального значення. По-шосте, виконання проектів мотивує, стимулює, уповноважує та захоплює. Це, як правило, зміцнює впевненість студентів, самоповагу та самостійність, а також сприяє удосконаленню мовленнєвих умінь студентів, поглибленню знань з предмета і розвитку пізнавальних здібностей. Цінність проектної діяльності полягає не лише у кінцевому продукті, але й у процесі руху до кінцевого результату. Отже, діяльність студентів з виконання проектів орієнтується як на процес, так і на продукт, створюючи можливості для студентів розвивати швидкість і точність мовлення на різних етапах проекту.

Як вже було сказано вище, виконання проектів здійснюється поетапно. Ми визначаємо три основні етапи виконання проектів з іноземної мови, враховуючи етапи, що визначені Е. Полат та Н. Кочетуровою та запропоновані у Рекомендаціях Ради Європи з мовної освіти. Отже, повномасштабний проект з іноземної мови за професійним спрямуванням передбачає три основні етапи. По-перше, планування роботи в аудиторії, а саме: обговорюються зміст і рамки проекту, а також прогноуються конкретні мовленнєві потреби; приймаються рішення щодо способів збору необхідного матеріалу, запрограмованих співбесід та візитів. По-друге, виконання проекту: студенти вирушають у професійне середовище і виконують заплановані ними завдання. По-третє, аналіз та моніторинг роботи. Цей етап передбачає дискусії та відгуки на роботу, аналіз роботи в групах і самоконтроль [7, 4, 2].

Потрібно зазначити, що студентів приваблює творчий аспект проектної діяльності, яка сприяє розвитку особистісних якостей майбутніх спеціалістів, а саме самостійності, винахідливості, відповідальності. Викладач на цьому етапі виконує роль консультанта та здійснює проміжний на заключний контроль.

Цьому сприяє якісна організація підготовки, виконання та оцінювання проектів, яка досягається завдяки використанню методичних рекомендацій до виконання проектів, розроблених на основі Рекомендацій Ради Європи з мовної освіти. Адже студенти мають можливість ознайомитись із переліком тем, етапами та вимогами щодо виконання проектів, критеріями їх оцінювання. Варто зазначити, що оцінювання є важливим етапом діяльності студентів з виконання проектів. Оцінювання проектів може бути поточним (моніторинг упродовж усього проекту) та підсумковим (офіційні індивідуальні та групові презентації, наприклад, наприкінці проекту).

Поточне та підсумкове оцінювання мають свої особливості. Так, поточне оцінювання здійснюється на різних етапах проекту і включає в себе: оцінювання коротких звітів про стан справ; самооцінювання та оцінювання групи на підставі щоденників, заповнення бланків та опитувальників; зовнішнє оцінювання викладачами іноземних мов та спеціальних дисциплін і таке інше. Увага зосереджена на динаміці групи, якості групової роботи та мовному й пізнавальному розвитку. Можна оцінювати внутрішній розподіл завдань та обов'язків, докладання зусиль, ставлення до роботи, внесок у справу, здатність співпрацювати й позитивно реагувати на різні думки та позиції. Поточне оцінювання здійснюється завдяки зворотному зв'язку з викладачем та однокурсниками як в усній, так і в письмовій формі на всіх етапах виконання проектів.

Підсумкове оцінювання стосується якості проекту і його презентації. Цей вид оцінювання охоплює три аспекти проекту. По-перше, якість змісту продукту. Продукт оцінюється з точки зору послідовності, оригінальності, відповідності майбутній професійній діяльності та освіти студентів, досягнення проектних цілей і таке інше. В орієнтованих на спеціальність проектах необхідними є відгуки викладачів спеціальних дисциплін щодо підтвердження результатів. По-друге, якість презентації продукту. Усні та письмові презентації оцінюються з точки зору їх відповідності цілям і змісту проекту, їх чіткості, логічній послідовності та різноманітності. Оцінюються також уміння робити презентації, участь усіх членів групи в презентації і дискусії. По-третє, використання мови. Написання й презентація звіту про проект, а також контрольне заняття проводяться іноземною мовою. Оцінюється не рівень володіння мовою студентів як такий, а їхня здатність ефективно користуватися іноземною мовою під час виконання проекту, а також успішно повідомляти інших про результати своєї роботи.

Специфіка виконання проектів сприяє зануренню студентів у спільну діяльність, дозволяє зробити якісний перехід майбутніх студентів-економістів від поверхового розуміння своєї професії до більш глибокого та творчого. Таким чином, використання проектної діяльності в навчанні стає усе більш актуальним. І не випадково, адже за допомогою проекту можна реалізувати усі виховні, освітні і розвиваючі завдання, що стоять перед викладачем.

«Метод проектів» дозволяє інтегрувати різні види діяльності, роблячи процес навчання більше захоплюючим, цікавішим і тому ефективнішим. Використання методу проектів в навчанні іноземним мовам сприяє формуванню страноведческой компетенції у студентів і розвитку їх комунікативних здібностей.

Література

1. Беспалько В. П. Слагаемые педагогической технологии / В. П. Беспалько. – М.: Педагогика, 1989. – 204 с.
2. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання/ За ред. С.Ю.Ніколаєвої. — К.: Ленвіт, 2003. — 273с.
3. Коряковцева Н. Ф. Современная методика организации самостоятельной работы изучающих иностранный язык: пос. для учителей / Н. Ф. Коряковцева – М.: Аркти, 2002. – 176 с.
4. Кочетурова Н. Метод проектов в обучении языку: теория и практика [Электронный ресурс] / Н. Кочетурова. Режим доступа: <http://www.itlt.edu.nstu.ru/article4.php>
5. Монахов В. М. Аксиоматический подход к проектированию пед. технологий / В. М. Монахов // Педагогика. – 1997. – №6. – С. 26-31.
6. Прокопенко І. Ф. Сучасні педагогічні технології: навч. посібник / І. Ф. Прокопенко, В. І. Євдокимов. – Харків: Колегіум, 2008. – 344 с.
7. Полат Е. С. Метод проектов на уроках иностранного языка / Е. С. Полат. // Иностранные языки в школе – 2000. – № 2, 3 – С. 23-28.

8. Серебренников Л. Н. Проектно-технологические подходы в подготовке учителя [Электронный ресурс] / Л. Н. Серебренников, В. В. Солдатов. Режим доступа: http://www.yspu.yar.ru/vestnik/pedagogicheskii_opyt//11

9. Сучасні педагогічні технології у вищій освіті. Збірник матеріалів I міжвузівської науково-педагогічної конференції 06 квітня 2007 р. – Дніпропетровськ. Видавництво ІМА-прес, 2007. – С. 22-25.

МАРКЕТИНГ РЕАБИЛИТАЦИОННЫХ УСЛУГ ЛИЦ С ОГРАНИЧЕННЫМИ ВОЗМОЖНОСТЯМИ С НАРУШЕНИЕМИ ОПОРНО-ДВИГАТЕЛЬНОГО АППАРАТА, В УСЛОВИЯХ САНАТОРНО - КУРОРТНОГО ЛЕЧЕНИЯ

Андропова Елена Михайловна

*Старший преподаватель кафедры методики комплексных форм физической культуры Федерального государственного бюджетного образовательного учреждения высшего профессионального обучения «Российский государственный университет физической культуры, спорта, молодежи и туризма» (ГЦОЛИФК), Россия, город Москва, 105122, Сиреневый бульвар, дом 4
andropova007@yandex.ru*

Кутын Илья Викторович

*Кандидат педагогических наук, преподаватель кафедры методики комплексных форм физической культуры Федерального государственного бюджетного образовательного учреждения высшего профессионального обучения «Российский государственный университет физической культуры, спорта, молодежи и туризма» (ГЦОЛИФК), Россия, город Москва, 105122, Сиреневый бульвар, дом 4
ilya-kutin@yandex.ru*

Актуальность.

В Российской Федерации, как и во всем мире, наблюдается постоянный рост числа инвалидов, на 2006 г. их число составляет более 14 млн. человек. Ежегодно более 1,1 млн. человек впервые признаются инвалидами. Это обусловлено неустранимыми в ближайшее время причинами (экологическими, техногенными и др.), а также недостаточно качественным уровнем услуг, оказываемых реабилитационными учреждениями.

Актуальность связана с необходимостью принятия мер по повышению эффективности реабилитационных услуг, и интеграции инвалидов в современное информационное общество, непрерывным ростом инвалидности, ухудшением демографической ситуации в стране и недостаточной возможностью решения проблем реабилитации для людей с нарушениями опорно-двигательного аппарата существующими методами.

Проблема настоящего исследования обусловлено рядом причин. Во-первых, малоподвижный образ жизни современных родителей (негативный пример). Во-вторых, увеличение процента детей с заболеваниями опорно-двигательного аппарата (далее - ОДА). Особую актуальность данная проблема приобретает в связи с внедрением в нашу повседневную жизнь достижений научно-технического прогресса (компьютеризация, ДВД, СД и т.д.).

Целью исследования является конкретизация аспектов организации и функционирования реабилитационной индустрии на этапах санаторно-курортного лечения в России и за рубежом, а также проведение сравнительного анализа деятельности данных учреждений.

Для осуществления поставленной цели были сформулированы следующие задачи: